

Міністерство освіти і науки України
Мелітопольський державний педагогічний університет імені
Богдана Хмельницького

Рада молодих вчених

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
молодих вчених

СУЧАСНА НАУКА: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали Internet-конференції
(15-19 травня 2017 р.)

Мелітополь, 2017 р.

Рекомендовано до друку Вченою радою Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького (протокол № 18 від 06.06.2017 р.)

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА РАДА

Голова – Москальова Л. Ю., доктор педагогічних наук, професор
Заступники голови – Прокоф'єва О. О., кандидат психологічних наук,
доцент

Чорна В. В., кандидат педагогічних наук

Члени редакційно-видавничої ради:

Антоненко О. М. – кандидат мистецтвознавства

Бунчук О. В. – кандидат педагогічних наук

Гурова Т. Ю. – кандидат педагогічних наук

Йоркіна Н. В. – магістр біологічних наук

Курносова К. В. – магістр педагогічних наук

Ніколаєвич О. В. – магістр економічних наук

Сапун Т. О. – магістр географічних наук

Царькова О. В. – кандидат психологічних наук, доцент

Щебликіна З. В. – спеціаліст з економічних наук

Яковенко І. О. – кандидат педагогічних наук

Відповідальні за випуск:

Курносова К. В. – магістр педагогічної освіти

Москальов М. О. – інженер-програміст

Сучасна наука та перспективи : матеріали регіональної internet-конференції молодих учених (15-19 травня 2017 р.) / за заг. ред. д-ра пед. наук, проф. Москальової Л. Ю. – Мелітополь, 2017. – 442 с.

Висвітлюються погляди молодих науковців щодо сучасної наукової картини світу в аналізі гуманітарних, соціальних, природничих та технічних наук. Матеріали збірника відображають наукові пошуки студентів, магістрантів та молодих учених.

Редакція не несе відповідальності за наукову коректність текстів і не завжди поділяє думки їх авторів.

<i>Усенко К.В., Мільчевська Г.С.</i> Соціально-педагогічна робота з дітьми-аутистами.....	218
<i>Шевага Л.І., Москальова Л.Ю.</i> Інтелектуальний розвиток дітей старшого дошкільного віку як науково-педагогічна проблема.....	221
<i>Шкуліна М.С., Курносова К.В.</i> Особливості застосування комплексного підходу до подолання заїкання у дітей дошкільного віку.....	224
<i>Яценко А.С., Мільчевська Г.С.</i> Вплив субкультури на соціалізацію підлітка.....	227

Секція 8. Сучасні проблеми практичної психології

<i>Андрійович І.В., Євменова Т.М.</i> Вплив казки на розвиток пам'яті першокласників: гендерний аспект.....	231
<i>Бабко А.В., Кошова І.В.</i> До проблеми вивчення соціальної ідентичності працюючих жінок.....	234
<i>Волобуєва А.І., Шевченко С.В.</i> Дослідження вивчення динаміки розвитку адаптаційного потенціалу у студентів.....	237
<i>Гніпель Д.І., Михайленко Л.М.</i> – Особливості самоактуалізації особистості старшокласників як засоби захисту їх психічного здоров'я.....	239
<i>Грибачова Г.О., Прокоф'єва О.О.</i> Причини включення особистості у маніпулятивні міжособистісні стосунки у якості суб'єкта і об'єкта.....	241
<i>Добровольська Л.П.</i> Психолого-педагогічні особливості організації профорієнтаційної роботи.....	245
<i>Журавльова М., Журавльова Л.С.</i> Використання танцювально-рухової терапії для діагностики та корекції дітей з особливостями психофізичного розвитку.....	248
<i>Каишкарьова Л.Р.</i> алгоритм роботи практичного психолога з почуттями образи та провини у клієнта.....	251
<i>Ковальчук Н.В., Шопша М.М.</i> Мотивація як складова соціально-психологічної готовності до професійної діяльності.....	254
<i>Пилипенко А.С., Журавель А.В.</i> Особливості проявів стенічних та астенічних емоцій в дошкільному віці.....	257
<i>Попова Ю.В., Прокоф'єва О.О.</i> Вплив сімейного виховання на розвиток у підлітків девіантної поведінки.....	260
<i>Приходько В.В., Титаренко О.І.</i> Психологічні особливості підліткового стресу: чинники виникнення та шляхи подолання.....	263
<i>Приходько О.О., Євменова Т.М.</i> Дитячо-батьківські відносини та їх взаємозв'язок з особистісними якостями дитини дошкільного віку.....	265
<i>Работа Т.О., Царькова О.В.</i> Психологічне здоров'я у контексті психосемантичного підходу.....	270
<i>Середа А.С., Титаренко О.І.</i> Розвиток комунікативних навичок у старшокласників за допомогою методів арт-терапії.....	273
<i>Скородько В.Г., Євменова Т.М.</i> Гендерні особливості адаптації першокласників до навчання в школі.....	276
<i>Сухарєва Є.М., Прокоф'єва О.О.</i> Розвиток самоствавлення і самооцінки у підлітковому віці.....	279

1. За результатами первинної діагностики у дітей, які ввійшли до експериментальної вибірки переважають стеничні емоції, котрі стимулюють діяльність, збільшують енергію і напруження дитини, спонукають її до вчинків та висловів. А також енергетично мобілізують організм.

2. Актуальний емоційний стан дітей старшого дошкільного віку має високі та середні показники.

Впродовж емпіричного дослідження рівня тривожності старших дошкільнят встановлено, що не було жодної дитини із низькими показниками рівня тривожності. Діти з високими показниками будуть задіяні у психолого-розвивальній програмі «Загадковий світ емоцій», що спрямована на розвиток позитивного емоційного сприйняття світу дітьми. Перспективи дослідження. Перспективами подальшого вивчення даної проблеми вбачаємо у розробці рекомендацій для батьків та вихователя стосовно розвитку емоційної сфери старших дошкільників із урахуванням їх вікових особливостей.

Література

1. Анохін П. К. Емоції / П.К. Анохін. – М.: Гуманітарний видавничий центр Владос, 2003. – 278 с.
2. Вілюнас В. К. Психологія емоційних явищ / В.К. Вілюнас. – СПб.: Пітер, 2003. – 236 с.
3. Изард К.Е. Психология эмоций / К.Е. Изард. – СПб.: Питер, 2003. – 384 с.
4. Мельничук І.В. Генеза емоційних особливостей у сучасних дітей. / І. В Мельничук // Наука і освіта. – Одеса, 2002. – №5. – 354 с.
5. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. / С.Л. Рубинштейн. – М.: Просвещение, 1989. – 781 с.
6. Сопрун И.П. К вопросу об особенностях эмоционального развития детей дошкольного возраста / И.П. Сопрун // Наука і освіта. – 1998. – №3. – 431 с.

ВПЛИВ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ НА РОЗВИТОК У ПІДЛІТКІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ

Попова Ю.В., студентка 2 курсу

Науковий керівник: к. психол. н., доц. Прокоф'єва О.О.

Мелітопольський державний педагогічний університет

імені Богдана Хмельницького

м. Мелітополь, Україна

Актуальність дослідження. Вченими доведено, що практично кожен соціальний та психологічний аспект поведінки підлітків – залежить від сімейних умов, в яких вони перебувають зараз, чи перебували в минулому. Загалом, сім'я відіграє визначальну роль у формуванні особистості дитини, проте, на кожному віковому етапі її роль і значення змінюються і мають свої специфічні особливості.

У підлітковому віці відносини з батьками переходять на якісно новий етап. Будуючи свої взаємовідносини, підліток в сім'ї, в першу чергу, повинен усвідомити свою ідентичність та сформувати мотиваційну сферу. У підлітковому віці одночасно співіснують два типи потреб: потреби в автономії, повазі, самовизначенні та потреби в підтримці і приєднання до сімейного «ми» [1].

Вплив сім'ї на підлітка охоплює всі сторони його особистості (афективну, когнітивну, поведінкову), триває практично безперервно (з народження і протягом усього життя, у будь-який час року, доби тощо) і відчувається навіть тоді, коли дитина перебуває за межами дому.

Характер створених відносин і ступінь їх впливу на підлітка залежать від безлічі факторів.

Безумовно важливим є результат складної взаємодії генетичних і середовищних факторів, що складають індивідуально - особистісні властивості підлітка.

Не менший вплив на розвиток підлітка, здійснює й психологічна атмосфера в сім'ї в цілому, що включає емоційні, рольові та комунікативні аспекти взаємин, а також психосоціальні якості батьків, стиль сімейного виховання, характер взаємин з братами і сестрами, матеріальне та соціальне становище сім'ї та рівень освіти батьків. Також, обов'язково потрібно враховувати і власну активність підлітка. Він є продуктом виховання, він сам сприймає сім'ю і себе в ній, визначає свою поведінку, ставлення до сім'ї і до себе самого.

Вплив несприятливих факторів, а часто і нелюдських умов життя протягом тривалого часу, викликає негативні психічні, фізичні зміни в організмі дитини, які призводять до важких наслідків.

Мета дослідження. Розглянути чинники впливу сімейного виховання на розвиток у підлітків девіантної поведінки.

Виклад основного матеріалу. Сім'я – соціальний інститут, тобто стійка форма взаємовідносин між людьми, в рамках якої здійснюється основна частина повсякденного життя людей і задоволення їхніх потреб. Вона є першим і провідним суб'єктом виховання.

На сьогоднішній день в нашій країні значно підвищився відсоток сімей соціального ризику, тобто сімей, де з об'єктивних чи суб'єктивних причин виконання сімейних функцій не відповідає статистичним нормам [2].

Виховання здійснюється за допомогою різних стилів, які добре прослідковуються у взаємовідносинах підлітка з батьками. Певні стилі виховання впливають на підлітків сприятливо, а інші навпаки – заганяють відносини в замкнутий кут.

Будуючи відносини з підлітками, в першу чергу, потрібно враховувати вікові характеристики.

Дорослішаючи, підлітки вступають в конфлікт з тими, хто не згоджується з їх точкою зору, також, вони не завжди здатні враховувати інтереси інших людей, встановлювати міцні емоційні зв'язки, не готові до обмежень і відповідальності. А керівництво з боку батьків, навпаки, можуть сприйняти, як прояв байдужості та емоційного неприйняття. Нездатність

сім'ї регулювати поведінку підлітка, може призвести до вступу його в асоціальні групи, оскільки психологічні механізми, необхідні для самостійної, відповідальної поведінки в суспільстві, у нього не сформувалися [3].

Тому, батьківське ставлення є досить суперечливим, являючи, з одного боку, безумовну любов і глибокий взаємозв'язок з дитиною, а з іншого - об'єктивне ставлення, яке повинне бути спрямоване на формування цінних якостей і адекватних способів поведінки.

Щоб запобігти розвитку девіантної поведінки у підлітків, сім'я повинна виконувати свої функції, забезпечуючи достатнє задоволення потреб всіх членів сім'ї, створювати можливості їх особистісного зростання, проявляти емоційну прихильність та не порушувати комунікативні процеси. Дисгармонійні ж відносини між членами родини – породжують дисфункціональні дитячо-батьківські відносини, до яких підлітки дуже чутливі.

Рольова структура в гармонійній сім'ї має бути цілісною, узгодженою системою, що забезпечує потреби всіх членів родини. У дисгармонійних сім'ях ця структура значно змінюється, і перш за все відзначається в порушенні позиції дитини.

При порушенні взаємовідносин підлітків з батьками, в стилі сімейного виховання можуть з'явитися такі фактори, що будуть провокувати посилення акцентуацій характеру у підлітків, невротичні та психосоматичні розлади.

На основі перерахованих даних, можна зробити висновок, що сім'я є першим та провідним суб'єктом виховання. Тому, задля попередження розвитку девіантної поведінки у підлітків, родинні відносини потрібно будувати на любові, взаєморозумінні та комфортному співіснуванні.

Література

1. Абрамова Г.С. Возрастная психология: уч. пособ. для студ. вузов / Г.С. Абрамова. – Екатеринбург: Деловая книга, 2002. – 704 с.
2. Бондарчук О.І. Психологія сім'ї / О.І. Бондарчук. – К.: МАУП, 2001. – 96 с.
3. Змановская Е.В. Девиантология: (Психология отклоняющегося поведения): учеб. пособ. для студ. высш. учеб. заведений / Е.В.Змановская. – М.: Академия, 2003. – 288 с.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДЛІТКОВОГО СТРЕСУ: ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

*Приходько В.В., студентка магістратури
Науковий керівник: ст. викл. Титаренко О.І.
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького,
м. Мелітополь, Україна*